

середовища. З кожним роком потреби здорового споживання підвищують вимоги до виробничих процесів в олійно-жировому підкомплексі. До стратегічних цілей, які мають бути досягнуті після переходу олієжирового підкомплексу на органічне виробництво, можна віднести:

1) забезпечення права населення на придбання високоякісної олійної продукції;

2) створення умов для переходу вітчизняної продукції олієжирового підкомплексу на вищий рівень конкурентоспроможності на світовому ринку;

3) раціональне і дбайливе використання земельних ресурсів;

4) освоєння нових угідь для органічного вирощування олійних культур;

5) розробка, впровадження і вдосконалення технологій вирощування олійних культур і виробництва олійної продукції.

Трансформація підприємств олієжирового підкомплексу в напрямку, що розглядається, потребує дієздатного фінансового, трудового, законодавчого та часового підґрунтя. Теоретично олійне виробництво України вже має досить потужностей для отримання екологічно чистої продукції, проте на практиці ряд вагомих чинників гальмують цей процес. А перехід на органічне споживання органічних продуктів споживання – це крок до підвищення життєвих стандартів населення.

Список використаних джерел:

1. Реалії ринку олійних культур Пропозиція Режим доступу: <http://propozitsiya.com/ua/realiyi-rynku-oliynyh-kultur-ukrayiny>.

2. 1. Жигadlo В.С., Сікачина О.В. Виробництво зернових та олійних культур в Україні: проблеми та перспективи в умовах світової продовольчої кризи / За ред. В. Артюшина. – К.: Аналітично-дорадчий центр Блакитної стрічки ПРООН, 2008. – 44 с.

3. Голомша Н.Є., Файчук О.М. Конкурентоспроможність українських олійних культур та продуктів їх переробки на світовому аграрному ринку // Інноваційна економіка. - № 9, 2008. – С. 68-73.

ВИКЛИКИ ІННОВАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ РИНКУ ПРАЦІ

Шевченко Олена Олександрівна

кандидат економічних наук, доцент, Національний університет «Києво-Могилянська академія»

Перехід до інноваційного типу розвитку сприяє підвищенню конкурентоспроможності економіки країни, стимулює впровадження новітніх технологій, а також обумовлює трансформацію соціально -

економічних відносин суспільства. Так як запровадження інноваційних чинників для забезпечення економічного зростання пов'язано з використанням людського потенціалу, в сучасних умовах підвищуються вимоги до рівня освіти, знань, розвитку та реалізації творчих здібностей, ініціативи працівників. Це, в свою чергу, потребує модернізації ринку праці.

В останні роки в результаті процесів глобалізації, швидкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та переходу до інноваційного типу економічного розвитку у світі спостерігається поширення гнучкості ринку праці та переходу від традиційних до нестандартних форм зайнятості. За різними оцінками такі форми охоплюють від 25 до 30 відсотків зайнятих. Найбільш розповсюдженими серед них є: дистанційна робота, фріланс, телеробота; тимчасова робота; позикова праця (лізинг персоналу, аутстафінг, аутсорсинг); робота за викликом; надомна праця, часткова зайнятість. Особливо швидко зростають гігономіка (gig economy) – економіка короткострокових контрактів та економіка спільного споживання (sharing economy) – модель, в якій перевага перед придбанням товарів у власність надається оренді товарів у фізичних осіб. Така форма зайнятості характерна вже для 20-30 % людей в США і Європі.

Гігономіка розвивається досить швидкими темпами завдяки появі значної кількості кваліфікованих працівників з широким спектром знань і професійних навичок та швидкій еволюції технологій. На думку фахівців, такі форми зайнятості як фріланс, віддалена робота будуть поширюватися і в майбутньому. Зокрема, дослідження компанії «Intuit» свідчать, що до 2020 року 40 % американців працюватимуть як незалежні підрядники. [1] В Україні, за даними фріланс-платформи Freelancehunt.com в 2016 році кількість зареєстрованих на ній виконавців збільшилася майже в 3 рази – з 60 тис. фрілансерів наприкінці 2015 року до 165 тис в кінці 2016-го. [2]

Поширення нетрадиційних форм зайнятості впливає не тільки на трансформацію ринку праці, але і примушує створювати нові механізми соціального захисту держави, ставить нові виклики перед системою освіти.

В більшості випадків працівники гігономіки узгоджують основну роботу з іншими видами підприємницької діяльності для отримання додаткового доходу. При визначенні напрямків та форм реалізації соціальної політики державним органам важливо враховувати розміри таких доходів певними категоріями населення, що на сьогодні є досить складною проблемою. З іншого боку, гігономіка передбачає і неповну та тимчасову зайнятість, що може створювати нові форми соціальної незахищеності.

Проблема модернізації системи соціального захисту в умовах трансформації ринку праці привертає увагу урядів розвинених країн світу,

міжнародних організацій, офіційних інститутів. Так, регіональний секретар «UNI Еуропа» (європейський сервіс профспілок) Олівер Рюетінг зазначив, що ЄС повинен почати опікуватися забезпеченням однакових прав на гідну оплату та гідні умови праці працівникам в онлайн і автономному режимах із постійними співробітниками, та працювати над досягненням високого рівня їх соціального захисту, застосовуючи дані принципи незалежно від статусу зайнятості або типу контрактів, незалежно від секторів економіки, у яких використовується їх праця. [3]

Швидкі структурні зміни економіки, викликані стрімким розвитком науки, інформаційних технологій обумовлюють як формування альтернативних трудових відносин, так і зміну попиту на різні професії. Одночасно поступово скорочується робота на повну зайнятість, що пояснюється, по-перше, зменшенням нових робочих місць, по-друге, поширенням тенденції відокремлення роботи від робочих місць (працю журналіста виконують фрілансери-репортери, функції директора компанії по маркетингу розподіляються між фахівцем – підрядчиком по соціальним мережам, PR – агенцією та консультантом по маркетинговій стратегії).

В таких умовах важливо усвідомлювати, що ключовим завданням освіти в процесі підготовки фахівців повинно бути орієнтація на формування у них відповідного мислення, навичок і знань, які б допомагали працівникам досягати успіхів в світі незалежної праці.

Природньо, що у сучасному світі все ширше впроваджується модель «освіта протягом життя» (life long learning), метою якої є допомагати людям адаптувати і розвивати свої компетенції і професійні навички у відповідності до структурних змін в економіці, технологіях та ринків праці. Модернізація освіти відбувається шляхом запровадження таких систем, як неформальна та інформальна освіта; дистанційна освіта; онлайн освіта; змішана освіта (поєднання традиційних та онлайн-засобів навчання).

Список використаних джерел:

1. Intuit 2020 Report: Twenty trends that will shape the next decade // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://httpdownload.intuit.com/http.intuit/CMO/intuit/futureofsmallbusiness/intuit_2020_report.pdf.
2. <http://energolife.info/ua/2016/Society/2508>.
3. The Commission needs to get serious about tackling new forms of undeclared work // Trade union campaigns [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.etuc.org/press/commission-needs-getserious-about-tackling-new-forms-undeclared-work>.